

[Undervisnings- og forskningsministeren]

der aldeles ensidigt gik ud over eleverne. Det kan være den gråd, der som den græske katarsis ligefrem kan føre til nyttige tiltag i den kommende tid. I hvert fald er det altid godt at starte med at begræde tilstandene; så kan man måske forbedre dem derefter. Men jeg har nu ikke så stort håb om det, når det gælder hr. Aage Frandsen.

Der var et spørgsmål i første omgang stillet af hr. Aage Frandsen. Han spurgte: Hvorfor ikke kræve, at man skal gå 1 år på skole, før man går i gang med det 2-årige forløb? Sådant er det jo i dag, fordi vi i dag har et obligatorisk 1-års basisår på adskillige områder. Det er jo ikke alle basisår, det er obligatorisk for, men det er rigtigt, at for dem, der går på htx, har det været helt fast, at man først havde et basisår. Men det ligger jo i ændringen af hele erhvervsuddannelsesordningen, at nu kan man altså slippe for – eller spare, eller hvad man vil kalde det – de første 20 uger. Det vil ikke være rimeligt at lave om på det, det ville være svært at finde en begrundelse for det. Lad os tænke os en elev, som har gennemført de sidste 20 uger, fordi det nu er blevet muligt at gå direkte ind på de sidste 20 uger. Med hvilken ret skulle vi sige til den elev: Du kan ikke som dine kolleger i de tidligere år gå lige ind på htx; du skal vente ½ år først? Det er svært at forklare, så det er ganske enkelt forklaringen.

Så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at sådan som han her sagde det, kan jeg tilslutte mig ordene om misforholdet mellem udgiftsudviklingen i erhvervsuddannelserne og i det, jeg vil kalde de kommunale uddannelser, nemlig gymnasiet og folkeskolen. Det er et aldeles utåleligt misforhold, og jeg anmoder hr. Klaus Hækkerup og hans parti om at hjælpe mig med at rette op på det. Jeg er rede.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bare gøre den interessante observation, at den forbrødring, vi i den forrige sag så mellem regeringen og SF, åbenbart nu skal give sig udslag i fælles gråd i denne sag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg delte slet ikke ministerens trang til at græde. Ministeren skal stå ved sine handlinger,

og det var ministerens handling helt tilbage i 1982.

Med hensyn til, hvor lang uddannelsesstiden skal være for htx-eleverne, synes jeg da alligevel, at det må være et problem. Nu siger man, at man kan klare den del, som er den studieforberedende uddannelse, et halvt år hurtigere, samtidig med at man indfører højniveaufag, som må kræve tilsvarende mere, og det skal man altså klare på 2½ år og ikke 3 år.

Baggrunden for, at man har valgt denne model, er vel, at man vil stille unge, der har en første skoleperiode, lige med unge, der har en uddannelsesaftale. Og så er spørgsmålet: Forventer ministeren, at der er unge, der starter med en uddannelsesaftale og derefter anden skoleperiode, som vil vælge htx-uddannelsen? Det er vel den lighed, man har taget hensyn til, men er der nogen unge, der vil vælge den vej? Og er det ikke for meget hensyn at tage til denne efter alt at dømme forholdsvis lille gruppe og dermed gøre uddannelsen ringere?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis der ikke er nogen, der vælger det, så er det jo ikke noget problem, men hvis der er nogle, som pludselig ombestemmer sig og brænder for at komme på htx, så bliver det altså svært at begrunde, at de i modsætning til deres forgængere på samme stadium i uddannelsen for nogle år siden ikke kan komme på htx.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Afbureaukratisering, deregulering m.v., herunder regler om frit skolevalg).